

Kommuneaftalerne for 2003 og 2004 har således skabt mulighed for væsentlige forbedringer på de borgernære serviceområder i kommuner og amter – herunder sundhed, ældrepleje, handikappede, undervisning etc. Af hensyn til at sikre stabiliteten i dansk økonomi er det vigtigt, at kommuner og amter lever op til aftalen for 2004.

Spm. nr. S 4086

Til fødevareministeren (28/5 04) af:

Kristen Touborg (SF):

»Vil ministeren oplyse, hvorfor det ikke er ministeren selv, som tidligere ansvarlig myndighed i en hegnssag om anmodning om 3. instansbevilling rejst i 1997, der har givet afslag på anmodningen, men at denne er givet af Direktoratet for Fødevarerhverv?«

Begrundelse

Spørgeren ønsker en begrundelse fra ministeren for, hvorfor en konkret sag, som har verseret efter den dagældende hegnsslov, bekendtgørelse af lov om hegn, nr. 799, af 11. december 1987, § 42, stk. 3, hvor det var landbrugsministeren, der havde beslutningskompetencen, senest ændret ved lov nr. 466 af 7. juni 2001, hvor landbrugsministerens beslutningskompetence er bortfaldet, skal afgøres efter den nye lov.

Spørgeren mener, at en borger – ved lovændringer – har en valgmulighed, om hans sag skal behandles efter den gamle eller den nye lov, når sagen har verseret under den gamle lov.

Svar (4/6 04)

Fødevareministeren (Mariann Fischer Boel):

Det fremgår af § 42, stk. 3, i bekendtgørelse nr. 799 af 11. december 1987 af lov om hegn, at landbrugsministeren undtagelsesvis kan tillade, at en hegnssag indbringes for en overlandvæsenskommission, når den skønnes at have almindelig interesse eller videregående betydelige følger.

Ved lov nr. 466 af 7. juni 2001, der trådte i kraft den 1. juli 2001, blev landvæsensretterne, herunder overlandvæsenskommissionerne ned-

lagt, og som følge heraf blev bl.a. bestemmelserne i § 42, stk. 3, ophævet. Det blev samtidig i loven bestemt, at sager, som er indbragt for en landvæsensret inden den 1. juli 2001, skal færdigbehandles efter de hidtil gældende regler.

Da den omhandlede hegnssag er indbragt for en landvæsensret inden den 1. juli 2001, er ansøgningen om 3. instans bevilling behandlet efter bestemmelserne i § 42, stk. 3. Jeg kan oplyse, at ministerens beføjelse efter § 42, stk. 3, siden 1. januar 1990 ved bekendtgørelse har været henlagt til Jordbrugsdirektoratet (nu Direktoratet for FødevarerErhverv).

Spm. nr. S 3668

Til indenrigs- og sundhedsministeren (5/5 04) af:

Tove Videbæk (KD):

»Vil ministeren gøre rede for, hvor stor en andel af de ekstra skatteindtægter staten får som følge af efterårets afgiftsned sættelser på spiritus og cigaretter, der bruges eller vil blive brugt til alkoholbehandling, samt hvordan den konkrete udmøntning af disse midler finder sted?«

Begrundelse

Regeringen nedsatte sidste år afgifterne på spiritus og cigaretter ganske betydeligt. I den forbindelse blev der fra flere sider udtrykt bekymring over, at de lavere afgifter ville medføre et større forbrug med negative sundhedsmæssige konsekvenser til følge.

Blandt andet blev der peget på det paradoksale i, at afgifterne på de nævnte områder blev beskåret samtidig med at Sundhedsstyrelsen indledte en kampagne mod alkohol. Som svar på denne kritik udtalte sundhedsministeren til Ekstra Bladet den 26. september 2003, »at jeg tror faktisk ikke, at priserne får den store indflydelse på forbruget. Fordelen er, at nu får den danske statskasse pengene i stedet for den tyske. Nu kan vi bruge pengene på dansk velfærd. (...) Grænsehandelen har været dårlig for samfundsøkonomien. En økonomisk ressource er gået statskassen forbi. Det stiller os dårligere, når vi skal finde ud af, hvordan vi bruger samfundets fælles penge bedst muligt – for eksempel til al-